

z debelimi črkami piše o »Resnici, hčerki božje, bodi torej ravno resnica na ljubo povedano sledeče: Novi občinski tajnik Fideršek Hinko ni bil nastavljen, temveč izvoljen, ker se je volilo z listki ter je dobil devet glasov, medtem ko sta Kumer Alojz in Hrzič Avgust dobila dva in tri glasove. Odborniki se pri volitvi niso ozirali toliko na osebnost, temveč na pravičnost, za kar jim gre vsa čast, kajti Kumer ima lepo kmetijo brez dolga ter tudi nima skrbi za družino, ker nima otrok, medtem ko je Fideršek sin vdove s številnimi nepreskrbljenimi otroci, med katerimi je on najstarejši. Hrzič pa je itak imel službo občinskega tajnika pri Svetinjah. Med drugim se dopisnik oprezno, kakor maček vrele kaše dotakne likvidacije agrarnih upravičencev, češ, da se nekaterim zdijo zadnji plačilni nalogi znatno previsoki. Mi pa pravimo, ne samo znatno previsoki, temveč tudi neupravičeni in le pametni razsodnosti naših ljudi se je zahvaliti, da ni nastala dolgotrajna pravda, katera bi najbrž bila za nekoga zelo dvomljiva in najbrž tudi pogubna.

Ormož. (še kmečki tabor v Ormožu.) Napadom na kmečki tabor v Ormožu se je končno pridružila še »Domovina«. Prav je tako, ker bi sicer družba ne bila popolna. Gliha pač vkup striha. Signal je dalo »Jutro« in na ta signal so pricapljali vsi, ki jih vežejo na »Jutro« srčne ali drugačne vezi, četudi si te vezi mnogokrat sramujejo priznati. Kako važna je Kmečka zveza za naše kmečko ljudstvo, je najboljši dokaz ravno v tem, da jo združeno napadajo vsi tisti, ki so slovenskemu kmetu sovražno stališče vedno zavzemali. Kaj pa je prav za prav vzrok vseh teh napadov? Vso to družbo mori zelena zavist, kajti »matati morajo vsaj sami sebi, da je kmečki tabor v Ormožu, kljub vsem intrigam in nasprotovanju vendarle krasno uspel in pokazal, da vsaj 95% tukajšnjega kmečkega ljudstva ne bo nikdar sekundiralo čedni družbi, ki jo predstavljajo »Jutro«, »Kmetijski list«, »Domovina«, »Slovenska vas« itd. Zelena zavist jih mori tudi zato, ker si morajo priznati, da njihov krog ni zmožen kakega pametnega dela v dobrobit ljudstva, ampak le zabavljanje, hujakanje in razdiranje vsega, kar je dobro, koristno in pametno. To jim gre — v zvezi z njihovim neodoljivim pohleptom po oblasti — na živce in se ni čuditi njihovim histeričnim napadom. Preveliko čast bi zato skazali »Domovini«, če bi polemizirali z njenimi in nje vrednega dopisnika izvajanji, ki so podobna onemoglemu bevskanju pomehkuženega ščeneta, ki se v svesti svoje nemoči hoče uveljaviti vsaj z bevskanjem.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Selekcijnska organizacija priredi 24. septembra razstavo s premovaljem sivopšenične govedi, kar se priporoča še ostalim živinorejcem, da si jo ogledajo. Ob koncu razstave se podeli rejcu najlepše živine banovinska in okrajna nagrada.

Rečica ob Savinji. Pred nedavnim je hodil po naših krajih neki agent iz Celja, ki je nagovarjal šivilje in druga dekleta, naj se prijavijo v par mesecev trajajoči tečaj, v katerem naj bi se dekleta ob nedeljah naučila modernega prirojanja. Tečaj bi se naj vršil v sosednjem trgu. Objubil je tudi, da bo na tečaju poučevalo sedem prirojevalnih učiteljev. Kazal je razne silke z več silčnih tečajev. Za to je pa potrebna seveda strokovna knjiga, ki se je lahko pri njem naročila. Knjiga »Universal«, ki je sicer vredna par kovačev, je stala pri njem 165 din. Kot vpisnino je zahteval 30 din. Da je cena knjige tako visoka, je razlagal, je vzrok ta, ker so v tej cenil vračunani že vsi stroški za praktičen tečaj in plača učiteljem. Mladi ženski svet, željan, da se kaj nauči, se je dal preslepit, Priglasilo

se je za tečaj kakih 20 deklet. Plačati so morale naprej. In kaj je bilo s tečajem? Dvakrat se je vršilo kratko in ničvredno predavanje.

Laporje. V nedeljo 19. septembra se bo blagoslovila nova cesta, ki veže Križni vrh preko Žabljeka in Leviča z Ločami. Tako je vzpostavljena nova zveza med dravinjsko dolino in Slov. Bistrico. Za laporsko župnijo bo to velikega pomena.

Studence pri Poljčanah. Na Marijin praznik 8. septembra smo doživeli v naši župniji prekrasen dan, ki nam bo dolgo ostal v spominu. K oltarju božjemu je prvič pristopil naš rojak č. g. Spec Janko, salezijanec. G. novomašnik je iz preproste družine z Brezij; dobri ljudje, predvsem g. svetnik in župnik J. Čede, člani tretjega reda, sorodniki, so mu pomagali v šolanju, zato je bil za te blage duše dan nove sv. maše g. Janka dan kronanja vseh premnogih žrtev in odpovedi. Po sv. maši je g. novomašnik povabil svoje goste v samostan č. ss. magdalenk. Tu so dobre sestre pripravile lepo družinsko slovesnost, med katero smo vsi iskreno častitali g. svetniku, g. ravnatelju, ki sta g. novomašnika največ časa pripravljala na ta sveti stan. Tudi namestnikoma dragih pokojnih staršev smo iskreno častitali in jima želeli, da bi še kdaj svojega sina tako blagoslovila pred vstopom k oltarju kot danes g. Janka. Vsi gostje se č. ss. magdalenkam za vso prijaznost in gostoljubnost pristrčno zahvaljujemo. Za vso faro je bil dan nove sv. maše velik praznik.

Peter Rešetar rešetari.

Pucelj dobi komisarja. Če katero društvo prekorači svoj delokrog, dobi komisarja; to je doživela sedaj »Narodna odbrana« v Belgradu. Pucelj se je tega zelo ustrašil. Tudi on je prekoračil svoj delokrog in sedaj pričakuje, da dobi komisarja.

Borba za konkordat se še vedno vrši v srbskih krajih. Zanimivo je, da branijo pravice katoličanov pravoslavni poslanci JRZ, da pa se borijo zoper konkordat katoliški poslanci JNS. Če to ni narobe svet! Krivi pa smo mi katoličani, ker take katoliške poslance JNS pustimo politično živeti. Zdaj, ko pridejo zopet med nas volilce, jih bomo temu primerno pozdravili. Že komaj čakamo!

Poplava. Zadnji čas vidim celo poplavo raznih novih časopisov, ki so namenjeni za slovenski

narod. »Slovensko besedo« izdajajo ljudje, ki so v službi tiste JNS, ki je v »Slovenskem gospodarju« zahtevala črtati besedo slovenski, ko je bila vlada JNS in izdajatelj Marušič pa dravski ban. »Slovensko vasa« izdajajo ljudje, ki poznajo to vasa le tedaj, kadar grejo na jago za volilnimi glasovi. »Neodvisnost« izdajajo ljudje, ki so odvisni od »ljudske fronte«. Poleg teh pa je cela vrsta listov za delavce. Naravnost poplava! Treba bo, da bomo napravili tako, kot so sedaj storili Hrvatje zoper protihrvaški tisk, da ne bomo zaradi poplave utonili v mrežah JNS.

Novi senatorji. Mnogim, ki letos odpadejo, je žal, da niso svoj čas napravili takega zakona, da bi lahko ostali senatorji do konca svojega življenja. Sedaj pač ne pridejo več nazaj...

Pet evangelijev — pravijo, da imajo v Vojniku. Tu je res čuden kraj. Mislite si, da je dal župan podreti oltar, kjer bi naj bil evangelij pri procesiji. Tudi je občinski svet sklepal, kje naj oltarji stojijo. Pa drugače ta občinski odbor ni tako pobožen, da bi bil vsaj pri enem evangeliju! Mi katoličani imamo res samo štiri evangelije, petega pa ima JNS v Vojniku za sebe in svoje »vernike«. Župan Mikuš bo pa le v kroniki našega trga imel svojo zgodovino, kako je oltarje podiral. Pa bo sedaj tudi svojo procesijo priredil. In jaz mu bom z rešetom zvonil.

Dogodek. Društvo narodov zboruje in med drugimi točkami je na dnevnem redu tudi »dogodek« na Vzhodu. Tako se namreč sedaj imenuje vojna med Japonci in Kitajci.

Nedeljiva Koroška. Na Koroškem so imeli te dni to korajžo, da so slovensko lipo v Rožu požgali. Hoteli so s tem pokazati, da hočejo nedeljivo Koroško. Saj je res ni treba deliti, spada vsa skup, in sicer tja, kamor poganjajo korenine slovenske lipe. S tem, da so lipo požgali, korenin niso izruvali in zaman bi se tudi trudili! Korenine segajo pod Peco in pod Karavanke! Bomo pa malo v zahvalo zato pogledali po jugoslovanskih hrastih, ki jih tako zvesto gnoffi JNS.

Zaradi varnosti. Vse države so pozvale svoje ladje v Sredozemskem morju na pripravljenost. Top je odprt proti topu, puška proti puški. Vse se godi samo zaradi varnosti, da ne bi bilo vojne požara. Saj verujem, da ga tamkaj na morju tudi ne bo, ker zadete ladje takoj potonejo. Sploh vojne ne more biti, če smo vsi na varnem. Zdi se mi pa, da smo bili v vojnem času bolj na varnem.

Nedeljska tabora.

Kljub skrajno slabemu vremenu v nedeljo 12. septembra sta se vršila dva dobro obiskana prosvetna tabora, ki sta pokazala s hvalevredno udeležbo požrtvovalnost našega dobrega kmečkega naroda in njegov smisel za prosveto.

Tabor v št. Ilju

Tabor v št. Ilju v Slov. goricah je bila prvotno na prostem napovedana prosvetna manifestacija obmejnega prebivalstva. Radi neprestanega naliva se je morala služba božja vršiti v župni cerkvi, zborovanje pa pod Sfiligojevim gospodarskim poslopjem. Sprevod večstoglavne množice se je ob igranju godbe razvil po prihodu mariborskega vlaka od kolodvora skozi vas proti cerkvi. Sprevod so otvorili konjeniki, za temi kolesarji, narodne noše, člani fantovskih odsekov v krojih z zastavami ter mnogo drugih ljudi. Pridigo in sv. mašo je opravil v cerkvi g. prof. Gregor Zafošnik iz Maribora. Med sv. ma-

šo je prepeval domači pevski zbor in je igrala gasliška godba.

Po službi božji je otvoril zborovanje pod Sfiligojevim gospodarskim poslopjem ob navzočnosti 2000 ljudi banovinski zdravnik v št. Ilju g. dr. Maks Sevek. Pozdravil je ministra dr. Kreka, okrajnega glavarja Popoviča, podžupana Žebota, šefa kmetijskega oddelka inž. Murija in še več drugih odličnikov iz Mariboru, ter vse zborovalce. Predlagane udanostne brzojavke kralju, knezu namestniku Pavlu, dr. Korošcu in banu so bile navdušeno sprejete ob sviranju državne himne.

Glavni govornik proti vsemu pričakovanju dobro obiskanega zborovanja je bil g. minister dr. Miha Krek, ki je v svojem stvarnem govoru posebno naglašal 40 letnico šentiljskega prosvetnega društva. Za g. ministrom so govorili g. prof. Prijatelj iz Maribora, g. podžupan iz Maribora in šentiljski rojak Fr. Žebot ter bivši oblastni predsednik dr. Leskovar.